

at et saadant Lovforslag vilde fremkomme. Man kunde være i Tvivl om, hvorledes Lovforslaget vilde se ud; men at et saadant vilde fremkomme, har, som sagt, været udtalt adskillige Gange. Da egentlig ingen har udtalt sig derimod eller udtalt nogen Betænkelse overfor mig, havde jeg Lov til at gaa ud fra, at det var en stiltiende Forudsætning, og jeg synes derfor, at det snarest er mig, der har Grund til at være misfornøjet. Med Hensyn til det ærede Medlems Udtalelse, at han hellere vilde være med til at gavne Laanerne, maa jeg sige, at det gør dette Lovforslag i nogen Grad, idet det bidrager til at bringe de fornødne Midler til Bankerne; thi for at en Bank overhovedet kan laane ud, er det jo nødvendigt, at den har Midler. Endvidere nævnte det ærede Medlem, at en Bank i Roskilde var gaaet i Stykker i 1913. Ifølge de Motiveringer, der er fremsat for Lovforslaget, vil imidlertid Roskilde-Banken ikke kunne komme med ind under dette, og jeg maa sige, at jeg mener absolut ikke, der kan være Tale om at tage Roskilde-Banken med. Jeg ved ikke, hvad Aarsagerne var til, at den i sin Tid gik under, men alene af praktiske Grunde vil det sikkert være ganske ugørligt at tage den med.

Det ærede Medlem Hr. Hauge var inde paa, at jeg havde mistorstaet hans Udtalelser med Hensyn til Skønnet over Bankerne. Men det er ikke de sammenbrudte Banker, jeg tænker paa, naar jeg har sagt, at man skønnede, at Bunden nu var naaet, jeg tænker paa Bankerne i Almindelighed; thi ved ingen af de øvrige Banker er Forholdene saa indviklede og sammenfiltrede som ved Landmandsbanken; det er derfor lettere at foretage en Opgørelse for deres Vedkommende, og det gælder i særlig Grad Provinsbankerne, der ikke har saa omfattende Virkefelter. Dernæst vil jeg gerne fremhæve overfor det ærede Medlem, at naar jeg har nævnet, hvad der skulde forstaaes ved Sparere i al Almindelighed, har jeg netop ikke villet give Udtryk for, at man ikke efter nærværende Lovforslag skulde kunne hjælpe Foreninger. Jeg er ganske klar over, at der kan komme Tilfælde, hvor man, idet saadanne Foreninger virker i humane og

velgørende Øjemed, bør tage Hensyn til dem.

Overfor det ærede Medlem Hr. Zahles Udtalelse, at jeg ved Fremsættelsen af Lovforslaget havde skabt en Forventning, som nu sikkert vilde blive skuffet, ønsker jeg at udtale, at Skuffelsen ikke skal blive fremkaldt ved Handlinger fra min Side. Jeg skal gøre, hvad jeg kan for at fremme Lovforslaget i den Form, i hvilken det er fremsat; men naturligvis, noget er bedre end intet, og jeg er villig til Forhandling paa dette Punkt. Endvidere nævnte det ærede Medlem, at det ikke kunde være rigtigt, at jeg var valgt til Medlem af Vejle Banks Repræsentantskab. Det er vist imidlertid rigtigt, men jeg har allerede frasagt mig Hyrvet. Det ærede Medlem gentog sit Spørgsmaal om, hvorfor Udbetalingen til Sparerne ikke sker noget tidligere. Det har jeg allerede svaret paa. Grunden er den, at man ikke kan være sikker paa, at Opgørelserne kan være tilendebragt før det foreslaaede Tidspunkt. For øvrigt har Sparernes Repræsentanter erklæret sig tilfredse hermed, og jeg synes, at naar Sparerne erklærer sig tilfredse, kan den høje Rigsdag ogsaa paa dette Punkt være tilfreds.

Med Hensyn til hvad der vilde være sket, hvis Landmandsbanken havde maattet lukke (*Zahle*: Ikke maattet lukke), eller gaa til en hurtig Likvidation (*Zahle*: En langsom), vil jeg sige, at da vilde der være sket saa stor en Skade, at den vanskelig kan overvurderes. Jeg erganske uenig i det ærede Medlems Syn paa dette Forhold; jeg tror fremdeles, at vi har valgt det rette ved den Ordning, der er truffet med Hensyn til Landmandsbanken, og det er mit Haab, at Tiden vil bekræfte dette.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Aksel Jensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.